10 2018

Sen Samba istiyorsan

Rubia Salgado

çeviri: Dila Kaplan ve Sakine Korkmaz

2000 yılındaki ÖVP-FPÖ hükümetine karşı yer alan perşembe-protestoları bu yıl 4 ekim'den beri devam ediyor. Her perşembe günü, şehrin başka bir yerinde hep birlikte toplanıp şu anki neoliberal ve sağcı ÖVP-FPÖ hükümetine karşı çıkıyoruz. Ama herşeyin önünde birlikte olmak, birbirimize danışmak ve şunu göstermek amacı ile toplanyoruz: Evet, başka türlüde olur, ve evet, herkes icin olur.

Rubia Salgado, 4 ekimde Ballhausplatz'da sahneye çıkan birçok kişi arasında, binlerce kişiye konuşan birisiydi. Aşağıda, yaptığı konuşmasını okuyabilirsiniz.

———

Sen beni istiyorsan, ben bizim!

Tekrardan burda olma mecburiyeti korkunç bir şey, burda Ballhausplatz'da, burda Avusturya'da, burda dünya'da.

Ve burda, sizlerle olmak, burda Avusturya'da, burda dünyada, sizin aranızda Kabul'da olmak, muhteşem ve cesaret verici.

Burda Kobani'de.
Burda Buenos Aires'de.

Burda Manila'da.
Burda Luanda'da.
Burda Chemnitz'de.
Burda Viyana'da.

Burda Brezilya'da, homoseksüel, trans, siyahi, yerli halklar, kadın ve yoksullar üzerine günlük uygulanan şiddet ve cinayetler olan Brezilya'da.

Ele não, ele não!

Biz burdayız, tekrardan ve her zaman yeniden burdayız ve ordayız ve her yerdeyız ve sesliyiz ve şevkliyiz ve dayanışmadayız ve öfkeliyiz, her zaman yeniden yüksek sesle şarkı söyleyerek ağlayarak gülerek, bu hükümeti hiç bir şekilde istemediğimizi belirtiyoruz.

Ve ben ve siz orda, günlük olarak hareket ettiğimiz, biz buraya hayatta kalarak gelmeyi başaran queer-feministler, göçmenler ve mülteciler, günlük ağrılara rağmen, otobüs'de tükürmelerine rağmen, küfür etmelerine rağmen, eziyet etmelerine rağmen, sınır dışı etmelerine rağmen, azaltılan asgari güvenceye rağmen, korkuya rağmen, küflü evlere rağmen, sokak'da, belediye'de, hastane'de ve okullardaki ırkçılığa rağmen, ırkçı ve öldüren göç politikasına rağmen, kafamızdaki pesimizme rağmen, içimizdeki optimizme göre hareket ediyoruz, yüzleştirerek hareket ediyoruz, herkes için daha iyi bir yaşam için savaşıyoruz, burda, her yerde ve şimdi.

Evet, optimizm!

Bizi susturamazlar, bizi yok edemezler. Onlar çaresizler, çünkü biz güçlüyüz, çünkü uygunsuzluk onların istediklerinden veya tahmin ettiklerinden daha yaygın, çünkü bizim dünyalarımız onların küçük, muhafazakar ve gerici dünyalarına göre daha zevkli ve daha güçlü,

çünkü dışlama, aşağılama ve sömürme politikasi önce bizi geçmesi gerekir.

Elde ettigimiz kazanımlarımıza zarar verdirtmeyiz.

Geçen sene Judith Butler Brezilya'ya bir konferans için davet edildiğinde, bir çok gerici gruplar ona karşı, ve gender-ideoloji olarak adlandırdıkları eşitlige karşı protestolar organize ettiler. Butler-kuklası yaparak sokakta yaktılar...

Butler, bir röportajında, Brezilya'da edindiği tecrübeyi bizim optimizm anlayışımıza benzer şekilde anlattı:

Muhafazakarların yok etmek istedikleri dünyalar, gay, trans ve queer-feminist dünyaları şimdiden güçlüler. Biliyorlar ki, bu dünyalar sadece güçlü değil, aynı zamanda dahada güçlü ve belli oluyorlar. ‚Diğerleri', uyum sağlamayanlar, LGBTIQ'lar, göçmenler ve mülteciler, engelli olanlar, siyahiler, yerli halklar ve başkaları, bütün bu gruplar ne kadar güçlü ve belli olurlarsa, ne kadar kimlikler özcü yerine daha çok pozisyonlama olarak anlaşılırsa biz ne kadar hak ve adalet için birlikte savaşırsak, o kadar gerici sağcılar sinirlenip tehlikeli oluyorlar.

Ama bizde öyle!

Yinede dikkatli olmalıyız, kendimize dikkat etmeliyiz, birbirimizi korumalıyız ve birbirimize destek olmalıyız. Onlara hiçbir şans vermemeliyiz ve günlük birlikte itaatsizliği uygulamalıyız.

Kısa süre önce izlediğim bir video'da bir siyahi queer kişi Brezilya'nin kurtuluş zafer geçit töreninde askeri müzik eşliginde samba dans ettiği gibi, bizde samba dans edeceğiz!

Ve böylece bizde dünyayı samba dans ederek geziyoruz, farklı dans ederek, onların şiddete yönelik müziklerine uyum sağlamayacağız. Direnişe, itiraze ve itaatsizliğe alışalım.

Ve böyle dünyada olmak...

Sen Samba istiyorsan, ben Haikai'yım
sen akıl istiyorsan, ben şarabım
sen et istiyorsan, ben zehirim
sen şevk istiyorsan, ben ağriyım
sen gülüş istiyorsan, ben isirmayım
sen performans istiyorsan, ben hamakım
sen düzen istiyorsan, ben kaosum
sen aile istiyorsan, ben tutkuyum
sen mülk istiyorsan, ben değiş tokuş pazarıyım
sen isim istiyorsan, ben kadınım
sen kadın istiyorsan, ben hadimim
sen hadim istiyorsan, ben lezbiyenim
sen sınır istiyorsan, ben cıvata kesiciyim
sen cinayet istiyorsan, ben denizde can kurtarmasıyım
sen polis istiyorsan, ben paylaçoyum
sen at istiyorsan, ben ejderhayım
sen çöl istiyorsan, ben dağım
sen dağ istiyorsan, ben dünyayım
sen dünya istiyorsan, ben Linzim
sen Linz istiyorsan, ben Rioyum
sen Rio istiyorsan, ben Akdenizim
sen ölüm istiyorsan, ben yaşam bağırıyorum
sen sessizlik istiyorsan, ben sesim
sen beni istiyorsan, ben bizim
sen Perşembe istiyorsan, biz yürüyüşüz!

———

Transversal texts'de yayınlanan Rubia Salgado'nun kitabı: *Aus der Praxis im Dissens*

Perşembe protestoları hakkında daha fazla bilgi burada bulunmaktadır: https://wiederdonnerstag.at